

נעם אמרים

דברי אלוקים חיים מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שיעור פרקי אצות, פרק ו, ליל שישי, פרשת צמדזר, תש"פ

בקבלת תורה מסיני

מקבלים את התורה בהתחדשות ובעמל

התעלות וגמילות חסדים, האדם הזה הרי הוא בא מוכן ומזומן וכל מעשיו עמו ליום פקודה, יום ה' הגדול והנורא.

כלל זה אמור בכל הכנה שיש, כמו הכנה שאנו מתכוננים עתה לקראת חג השבועות. מי שחננו בוראו בדעה והשכל, יודע להתכונן מראש לקבלת התורה, עוד טרם ייכנס חודש סיוון הרי הוא כבר עסוק בהכנתו ליום הגדול. כי אין צורך להמתין עד שיבואו שלושת ימי ההגבלה, כדי להתחיל להתכונן ליום חגנו זה מתן תורה. שוטה הוא זה שממתין לרגע האחרון, לימי ההגבלה, לעיצומו של יום השבועות עצמו או גרוע מכך לשעות השחר של החג, כשיורדים לטבול לתוספת טהרה.

על כן מה טוב ומה נעים מי שמקדים להכין ליבו אל החג הגדול והקדוש, כשיסוד היסודות הוא ההכנה לדיבר הראשון מעשרת הדברות - אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים. להאמין שהקב"ה הוא הוא ה' האלוקים, הוא ברא את העולם והוא קל אדון על כל המעשים. להאמין שהוא זה אשר העניק לנו את תורתו הקדושה, תורה אמת וחיי עולם נטע בתוכנו, וזאת בכוחו ובדרכו של משה רבנו, כי עבד נאמן קרא לו, ולהאמין שבכל דור ודור יש את משה רבנו, את

הכנה דרבה

בעיצומו של ימי ההכנה ליום מתן תורתנו אנו מצויים גם שרויים. מתכוננים לזכות לקבל את התורה הקדושה מחדש מפי הגבורה.

במסכת שבת מספרת הגמרא על רבי אליעזר הגדול שאמר להם לתלמידיו: "שוב יום אחד קודם מיתתך", שעל האדם לשוב בתשובה ולמרק חטאיו יום אחד קודם מיתתו, על מנת שיגיע לבית-דין של מעלה כשהוא זך ומצוחצח. שאלו התלמידים את רבם, וכי יש מי שיודע יום אחד לפני מיתתו, יש מי שיודע את יום מותו? השיבם רבי אליעזר הגדול - "כל ימים בתשובה קאי", הכוונה היא אכן שהאדם יחיה את כל ימי חייו תחת צל התשובה כאילו יום המחרת הוא יום פטירתו, וכך הוא יבוא אכן לרגעיו האחרונים כשהוא מוכן ומזומן ללא כל סרך חטא ועוון, זך ונקי כפים לפרוש כנפיו ולעלות לעולם שכולו אמת.

מי שיש בו דעת, יודע להתכונן כל חייו ליומו האחרון, לצבור עוד תורה ומעשים טובים ולהתלבש בעוז והדר של תורה, על מנת שיוכל לשחוק ליום אחרון. ומי שאינו בר דעת, אינו מתכונן ובא כל ימיו ורק בערוב ימיו כשהוא מתחיל לרעוד מאחרית יום, הוא מתחיל לשוב בתשובה. אשרי מי שכל ימיו הם ימי תשובה, ימים של מצוות ומעשים טובים, של תורה ועבודה, של

גדולי הדור, בבחינת משה שפיר קאמרת, אשר הם מביאים אלינו את דבר ה' ואת דרכה של תורה.

משכך, מה טוב גם נעים ללמוד כהכנה למתן תורה את הפרק השישי בפרקי אבות - פרק קניין תורה.

קדושת לשון חכמים

הפרק פותח בהקדמתו של התנא:

שנו חכמים בלשון המשנה, ברוך שבחר בהם ובמשנתם.

מכך שהתנא אומר שחכמים שנו בלשון המשנה אולם אינו מציין מה שנו, אלא ממשיך ומברך את נותן התורה אשר בחר בהם ובמשנתם, נוכל ללמוד שלימוד גדול יש בעצם התיבות ש'שנו חכמים בלשון המשנה', כי כאן רצה התנא ללמדנו כמה ערך וקדושה יש בלשונם של חכמים, בעצם הלשון בה הם מתנסחים ומלמדים, כי הלא כל אות ותיבה שבמשנה ובגמרא, כוחה גדול כל-כך, עד שהיא מסוגלת להחיות מתים.

בידינו מקובלת אמרתו ועדותו השמיימית של אור שבעת הימים, מרנא הבעש"ט הקדוש ז"ל אשר העיד שכל דברי התנאים והאמוראים, הראשונים והאחרונים, עד המהרש"א קדישא ועד בכלל, המה תורת אמת מן השמים וכל דבריהם מכוונים על פי תורת הנגלה ועל פי רזי תורת הרז. קדושים ומקודשים בקדושת התורה. וברור לנו שגם בהמשך היו רבותינו מלמדים אותנו תורה מן השמים. כל תיבה ותיבה בספר הקדוש נועם אלימלך, היא מקודשת. קדוש, קדוש, קדוש. וכך כל דבריהם של רבותינו הקדושים מאורי החסידות אשר קדושה נשגבה יש בהם בהיותם תורה מן השמים שכל תיבה ותיבה שבה מדוקדקת ומכוון בתכלית הדקדוק והכוונה.

שמעתי מפה קדשו של כ"ק האדמו"ר הלב שמחה מגור ז"ל שסיפר את אשר חזו עיניו, כאשר הביא מאן-דהו לקודש פנימה, לפני אביו הרה"ק האמרי אמת ז"ל, כתב-יד קודש אשר נרשם בכתביתו וברשימתו של הרה"ק החוזה מלובלין ז"ל; התרגש האמרי אמת - למרות שהיה מאנשי פולין אשר אינם מרבים להתרגש - רק בראיית כתב היד, עוד טרם החל לקרוא את הכתוב בו, הוא נאחז אימתה ופחד, נשק את הכתב בחביבות וברעדה והפטיר בקדשו: "ס'איז לעכטיג יעדע אות" (כל-וא כאן מקודשת). עד כדי כך האיר

אותו כתב יד שנכתב בידי רבנו הקדוש מלובלין ז"ל, המאור הגדול בעולם החסידות^א.

הוא אשר מלמד אותנו התנא קדישא - **שנו חכמים בלשון המשנה**. לדעת שכל תיבה ותיבה מתיבות המשנה צריכה לימוד והתעמקות כי הרבה אור והבנה טמונים ומקופלים בה. די לנו לראות עד כמה דרשו האמוראים בכל תיבה שכתבו חכמים במשנה, מכל אות ותג שבמשנה - לומדים תלי תילים של הלכות וכך נוצרה והתהוותה הגמרא הקדושה.

פסח אקרי שבת

ועתה נרחיב במילין לקראת חג מתן תורה. דברי אמונה^ב.

מדברי תורה מצווים אנו (ויקרא כג, טו) **וספרתם לכם ממחרת השבת, מיום הביאכם את עומר התנופה, שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית, תספרו חמישים יום**. וכבר ביקשו רבותינו, ראשונים ואחרונים לעיין ולהכריע בטעם שהכתוב מונה את יום חג המצות, היום שלמחרתו אנו פותחים בספירת העומר, כ'שבת'. ממחרת השבת. הגמרא אף מספרת (מנחות ה) שהצדוקים טעו והטעו במקרא זה והיו מתחילים לספור את העומר רק ממחרת שבת חול המועד, שהלא 'ממחרת השבת' כתיב. וחכמנו הם שקיבלו ודרשו שהכוונה ליום ראשון של פסח.

ביאור נערב ישנו בדברי הרה"ק הבני יששכר ז"ל המבאר אמאי נקטה התורה בלשון 'שבת'. ומבאר שהחילוק בין שבת למועד, הוא בהשפעה היורדת לעולם. בשבת קודש ההשפעה מזומנת ויורדת לעולם כשהיא בלתי תלויה במעשנו, בני האדם. מדי יום שביעי, מתקדש השבת וקדושה של מעלה יורדת לעולם. האדם, בהתקדשו לקראת יומא דשבתא

^א והאמת רואים אכן בספריו הקדושים שיש בהם לשונות הקשים להבנה ומוכח מהם שטובא גניז בגוויהו, סודות התורה רבים גנוזים ונחבאים בין השורות.

^ב כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א הוסיף בענוות קדשו: "ברצוני לדבר דברי אמונה לעצמי, בקול אדבר שהדברים יכנסו ללבבכם שלכם... את הדברים האיר הקב"ה נוכח עיני בוכות זה שקיבלתי על עצמי למסור שיעורי תורה ברבים, משכך הוא פותח עיני לפרקים לראות נפלאות מדברי התורה, דברים אשר נוגעים לנו למעשה ממש. ולוואי שיהיה אפילו אחד יחיד אשר יתעורר מהדברים לקראת חג מתן תורה ויבשרני על כך בבשרה טובה, יהיה זה למצער זכות יחידה בחיי לבוא עמה לפני המלך".

יכול לפעול לעצמו שאצלו תהא השבת נעלה יותר, מרוממות יותר ויזכה להתקדש בה בקדושה של מעלה, קדושה על גבי קדושה. משא"כ החגים והמועדים אשר תלויים באנו, אנו מכריזים עליהם, אשר תקראו אותם במועדים, אל תקרא 'אותם' אלא 'אתם'. אנו, על פי ובכוח מעשינו, אנו מורידים את השפעת קדושת המועד לעולם.

בנקודה זו, דומה חג הפסח ליום השבת, כאשר בזה היום יורדת קדושה עצומה מלעילא, מבלי להיות תלויה בנו ובמעשינו. בליל התקדש חג הפסח נפתחים חלוני רקיע והמוני השפעות טובות נשפעות ויורדות לעולם. כבר אמר הרה"ק הבית אהרן מקארלין ז"ע בחריפות הלשון, שכל מי שאינו חש התעוררות בליל הסדר, אות הוא שנשמתו היא מאותם אנשים בני בליעל שבבני ישראל אשר מתו בשלושת ימי האפילה - אשר לא יקומו אף לעתיד לבוא בעת אשר יחיו מתיא. עד כדי כך, כי ההתעוררות של ליל הסדר היא התעוררות גדולה ונשגבה אשר נשפעת שלא על פי מעשינו, ואנו בפועל מושפעים הימנה. זו הסיבה שהתורה מכנה את יום ראשון של פסח כ'שבת', כי כמו בשבת קדוש כך גם בזה היום הקדוש יורדת ההשפעה מלעילא מבלי להיות תלויה במעשי בני אדם.

אותה השפעה נשגבה משתפלת ויורדת גם בחג השבועות, מהאי טעמא נאמר בתורה שעלינו לספור חמישים יום, כשבפועל אנו סופרים רק ארבעים ותשעה ימים. וההסבר לכך הוא שחג השבועות, שגם הוא נקרא שבת והשפעתו היא כבחינת השפעת יום השבת, הוא-הוא היום החמישים. ובכלל, לכל ימי ספירת העומר יש נשגבות של יום השבת קודש, של השפעה היורדת ממרומים, על כן קרויים הימים הללו בשם 'שבת שבתות תמימות'. 'שבע שבועות' לא נאמר אלא 'שבע שבתות', ללמדך שכל הימים הללו המה בחינת שבת, ימים שההשפעה בהם רבה ומרובה.

ארבע מאות ימים רצופים

דברים נוראים מביא הרה"ק ה'ערבי נחל' ז"ע (בפרשת שמני) משמו של הרה"ק בעל חסד לאברהם ז"ע (זקנו של החיד"א. עין הקורא, נהר נו). לגבי הדרך להיכנס אל היכלי הקדושה, כשהוא מביא דברים אשר קיבל בקבלה ובמסורת.

וכותב - שהנה למעלה בעולם היצירה ישנם חמישים היכלות של קדושה וכנגדם יש חמישים היכלות של טומאה, זה לעומת זה. מי שזוכה להיכנס לכל חמישים שערי הקדושה, עד השער החמישים, הרי הוא הופך להיות כולו קודש בקדושה ויותר אין לכוחות הטומאה והסטרא-אחרא כל שליטה עליו. ברם, כל עוד לא הגיע לשער החמישים, עדיין יש כוח לסטרא-אחרא לנסות להחטיאו ולהפילו לפח יקוש. וכן, זה שחלילה נפל והגיע לשער החמישים של שערי הטומאה, יותר אין לו כל תוחלת ותקווה אלא הפך כולו כחלק מהקליפות, בבחינת מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להימנות, ועל שכמותו נאמר - כל באיה לא ישובו. אולם כל עוד לא הגיע לשער החמישים, למרות שהוא כבר שקוע במעמקי שערי הטומאה, עדיין יש לו תקווה והוא יכול להתחזק בתשובה שלימה ולשוב אל שערי הקדושה באמת ובלב תמים.

מוסיף החסד לאברהם ומחדש, שעל מנת לעלות שער לפנים משער בתמידות בשערי הקדושה, ברציפות אחת; או להבדיל הבדלות לאין מספר, על מנת לרדת אל עמקי שאול של שערי הטומאה, שער מתחת לשער, עד לשער החמישים שבשערי הטומאה - יש להתמיד במעשה משך ארבע מאות ימים רצופים. כלומר, מי שמקדש עצמו משך ארבע מאות ימים ברציפות, בדביקות שאין לה הפסק, מבלי כל נדנדוד חטא, הרי הוא עולה משער לשער וביום הארבע מאות של התעלותו, הוא זוכה ורואה בבניינו של שער החמישים, ההיכל הקדוש ביותר בכל היכלי הקדושה. וכן להיפך, רחמנא לשיזבן, מי שנכשל בעוונות וחוטא במזיד ובידיעה משך ארבע מאות ימים רצופים, יום אחר יום, הרי הוא נופל חלילה אל שער החמישים האיום והנורא של שערי הטומאה, השער ממנו אין אפשרות לצאת ולשוב.

אם נחשב חשבונם של דברים, לחלק ארבע מאות ימים לחמישים שערים, נמצא שבכל שמונה ימים של התעלות ודביקות בתורה ובמצוות - זוכה האדם לעלות כדי שער נוסף. שער לפני שער. עוד שמונה ימים ועוד שמונה ימים, מצטרפים לחשבון הגדול. עד כאן דברות קדשו של בעל חסד לאברהם.

שבת של אתערותא דלתתא

מוסיף ה'ערבי נחלי' על דבריו, לבאר עומקם ורוחבם של דברים. כי הנה גבי עבודת אלילים נאמר גם כן ש'כל באיה לא ישובון'. וההסבר הוא שטומאת עבודה זרה כה גדולה היא, עד שהוא כוללת בתוכה את כל חמישים שערי הטומאה גם יחד בבת אחת. כשיהודי חוטא, רחמנא ליצלקן, בעבודה זרה, הרי הוא נופל בבת אחת לכל חמישים שערי הטומאה, זה לפניו מזה. וזה לעומת זה עשה ויצר האלוקים אשר נתן לנו את השבת, שבת קודש שקולה בקדושתה כנגד חמישים שערי הקדושה, ועל כן אמרו חכמינו ז"ל ש'כל המשמר שבת אחת כהלכתה, אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש, מוחלין לו על כל עוונותיו'. כי כשיהודי שומר שבת - הוא עולה בבת אחת בכל שערי הקדושה עדי הגעתו לשער החמישים.

ועדיין יקשה, הלא כולנו זוכים ושומרים את השבת כדת מחללה, ומדוע אם כן אין אנו מגיעים למצב של מי שדרך בשער החמישים שמכאן ואילך הוא כולו קודש ויותר אין היצר בא להסיתו לדבר חטא ועוון. מדוע אפוא אנו מוצאים את עצמנו גם לאחר שבת ששמרנו, נופלים בפח היקוש, חוזרים לדרךנו אשר זו כסל למו.

ההסבר הוא, שישנה שמירת שבת וישנה שמירת שבת. זאת למדנו כבר שקדושת שבת היא קדושה היורדת מלעילא, נשפעת בהתערותא דלעילא ואינו תלויה במעשי בני אדם. ואם אכן האדם אינו עושה דבר, אלא שובת את שביבתו, הוא זוכה לקדושת יום השבת קודש, אבל הכל מגיע לו מן המוכן, כאדם הראשון שהיה יושב בגן עדן, מלאכי השרת צלו לו בשר ומזגו לו יין. מי ששומר כך את השבת, אכן נמחלים לו כל עוונותיו, אולם במוצאי מנוחה, כשהוא חוזר לסורו, חוזרים אליו כל חטאיו ועוונותיו. לא כן מי שמוסיף אתערותא דלתתא לקדושת השבת, מי שמכין את עצמו, נפשו ולבבו לקראת בא יום השבת קודש, זה האיש אשר השבת כשהיא באה, נותרת חקוקה בקרבו בחקיקה רבה, היא שבת אשר מוציאה את האדם מכל נדנדוד טומאה ומשאירה אותו בידי כוחות הקדושה.

ימי ספירת העומר ועבודתם

הדברים מביאים אותנו להבנה נוספת, הבנה על ימי צאתנו מארץ מצרים כשהקב"ה הראנו נפלאות. באותה שעה העלה הקב"ה את אבותינו מעומק הגלות, כמעט והגיעו כבר לשער החמישים של שערי הטומאה והקב"ה העלם בבת אחת אל כל שערי הקדושה, וכפי שביאר מרנא הארי הח"י ז"ע (פרי עין חיים, שער חג המצות, פרק א) שבת אחת הוציא הקב"ה את בניו מנוקבא דתהומא רבה והעלה אותם עד לרום שמי ערבות. ברם, התעוררות שכזו וכניסה אל שערי הקדושה שכזו שנעשתה ב'אתערותא דלעילא' בלבד, ללא מאמץ מצד האדם, אין לה כוח חוזק וחוסן והיא נאבדת מן האדם. כי האדם לעמל יולד ויגתי ומצאתי תאמין.

ומכאן לימים הללו. חג הפסח, החג בו הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים נקרא אכן בשם 'שבת', כי הוא כמו שבת שהקדושה בה באה מאליה, בלתי תלויה במעשי בני אדם. משכך, קדושה כזו שהיא באה ללא יגיעה, ממהרת לעזוב את האדם כי אין לו כל חוזק ועוז להחזיק בה. לצורך כך באים מיד לאחר מכן, ממחרת השבת, ימי הספירה שגם הם שקולים כשבת, אך לא שבת של 'אתערותא דלעילא' בלבד, אלא ימים בהם אנו מקיימים בעצמנו 'מי שטרח בשבת', אנו טורחים באלה הימים ב'אתערותא דלתתא'. באלה הימים אנו מתייגעים להיכנס לשערי הקדושה, שער לפניו משער, על מנת לזכות בזכות וביגיעה להתקדשות וממילא שוב לא תפרוש מאיתנו. מכאן נוכל להבין עד כמה קדושים הם הימים הללו.

בדרך כלל, למדנו, צריכים ארבע מאות ימי עמל, על מנת להיכנס אל שערי הקדושה, שער לפניו משער, שמונה ימים לכל שער ושער; אולם בימי ספירת העומר יורדת השפעה מיוחדת מלעילא, וכל מי שמתייגע יום אחד מספירת העומר, כבר זוכה להיכנס לשער אחד. חמישים ימים - כנגד חמישים שערי הקדושה. כי כל יום של עבודת ה' בעמל בימי ספירת העומר - שקולה כנגד שמונת ימי הזדככות והיטהרות בשאר ימות השנה. כך, אנו מוסיפים ומתעלים במ"ט ימי העומר, שכל אחד מהם שקול לשמונת ימי עבודת ה', ולקראת חג השבועות הרי אנו כבר כמי שהתעלו משך שלוש מאות תשעים ושנים ימים רצופים, ויום מתן תורה, היום החמישים שגם הוא בבחינת 'שבת',

כאמור, הוא היום בו אנו נכנסים אל השער החמישי בשערי הקדושה.

על כן - חותם הערבי נחל את ביאורו - קרויים הימים הללו, מפסח ועד עצרת ועד בכלל, כ'שבת', כי כמו שבת בה ההשפעה יורדת מאליה אולם מי שאינו מתייגע לקראתה, הוא מאבד את קדושה במוצאי שבת אז מתקיים בו 'וי אבדה נפש' - כן הימים הללו, רק מי שמתייגע, זוכה להתעלות שער לפניו משער ולהישאר במחוזות הקדושה לאורך ימים ושנים.

קדושת יום מתן תורה

על דברות קדשו נוסף עוד מילים כי נעמו, להבין עד כמה גדול, רם וקדוש, הוא יום מתן תורה. במסכת שבת מבואר שכאשר אמרו בני ישראל במדבר סיני - כל אשר דיבר הוי"ה נעשה ונשמע, מיד באו מלאכי השרת וקשרו לכל אחד מישאל שני כתרים, חד כנגד נעשה וחד כנגד נשמע.

כה גדול וקדוש הוא זה היום, עד שגם זה אשר החמיץ את ימי ספירת העומר ולא ניצל את קדושתם ומאורם על מנת להתעלות בהם, עדיין יוכל לקנות אחיזה בשערי הקדושה בעיצומו של יום מתן תורתנו. כי בזה היום אנו זוכים לקבל בחינת הכתר העליון, הכתר והכבוד לחי עולמים, כתר חכמה. את כבוד האלוקים, כבוד חכמים ינחלו, שאנו מקבלים עם קבלת התורה. **כבוד** עולה כמניין **ל"ב** כנגד שלושים ושתיים נתיבות החכמה. אותה חכמת אלוקים, החכמה תחייה בעליה. ולכתר הזה זוכים ביום השבועות, הכתר שקיבלו אז בני ישראל כאשר אמרו נעשה ונשמע וזכו להיות חופשיים מן יצרם. דכתיב **חרות על הלווחות**, ודרשו אל תקרא **חרות** אלא **חירות**. להיות בני חורין מן היצר ומן המיתה. את כל זאת אנו משיגים בזה היום הקדוש.

כתר עליון זה לנו נגלה מדי שנה בשנה בהגיע חג השבועות. ביום גדול זה הקב"ה מאיר עלינו ומכתיר כל אחד מאיתנו בשני כתרים, הוא משיב לנו את הכתרים שקיבלנו אז במתן תורה. האר"י הקדוש גילה שהשם העליון המאיר בספירת כתר הוא שם **אהי"ה** העולה למניין כ"א ועם אותיותיו הוא עולה כמנין **כ"ה**. בכך הוא נמצא מכוון נגד **כ"ד** השעות של חג מתן תורה ועוד שעה **א'** נוספת של תוספות יום-טוב

ג מה טוב לעיין בתורף דברות קדשו בספרו פנימה אשר פנינים ומרגליות טמונים בהם בהרחבה ובמיתות.

לפניו ולאחריו. כה קדוש הוא זה היום, כה נשגבות הן שעותיו, כי ביום הזה אפשר להשיג את הכתר העליון.

מי זה חסר הדעת אשר יפסיד את כל הקדושה הרבה הזו הנשפעת מלעילא בזה היום, מי הוא זה אשר יאבד את עולמו בחייו ויוותר על הכתרים העליונים אשר לנו ניתנים בזה היום. וכי על מנת לבזבז את היום בשינה או במאכל ומשתה או אפילו בהידור רב במאכלי חלב, ניתן לנו זה היום? אמנם אמרו חכמים ש'הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם', שבפשטות מורה שבחג זה צריך אדם גם להתענג לעצמו, לכם. חציו לה' וחציו לכם. אולם כבר ביארנו שתיבת **בעינן** מתפרשת גם מלשון תפילה, צלותא ו**בעותא**, כי בזה היום הכל מודים **דבעינן** שאפשר להתפלל **נמי** גם, על ענייני **לכם**, על ענייני גשמיות.

כי הלא ביתר ימות השנה לכלימה תיחשב לבקש ולהתחנן מלפני אדון חולי ארץ על עניינים גשמיים, לשאול מעמו בריאות ופרנסה וטוב גשמי. אולם בזה היום הרי אנו כבני מלכים, בניו של מלך. הן ביום הזה אנו משיגים חמישים שערי **בינה** שהיא נוטריקון **בן-י"ה** כי בזה היום אנו כולנו נחשבים בניו למקום, בניו של מלך - ובנו של המלך אינו מתיביש לבקש מאביו כל הצטרכויותיו, גם הפשוטות והגשמיות ביותר. כך אנו, בזה היום אנו יכולים לבקש גם על הצטרכויותינו הגשמיות ללא כל בושה וכלימה. הכל מודים דבעינן נמי על צרכי לכם.

הוא אשר אמרנו, כל ימי הספירה הרי הם נשגבים, כי כל יום שקול כנגד ז' ימים נוספים, כל יום יש בו את הכוח להיכנס שער נוסף בשערי הקדושה - וסימנך, שמדי יום אנו מזכירים 'חסד שבגבורה', כי כל יום בלול מכל שבעת המידות, מכל שבעת הימים שלפניו ולאחריו - וביום חג השבועות אפשר להשיג את כל הקדושה וההתעלות כאחד. בזה היום אפשר להתקדש בכל שערי הקדושה גם יחד.

למעלה מן המזל

טרם נבוא אל הביאור האחרון, נקדים עוד הקדמה ושתים. תחילה נביא את אשר כתב החתם סופר ז"ע בקדושתו (דרשות חת"ס, שבת הגדול, דרוש ב', תק"ע), שם הוא מציין לגבי הפלוגתא בגמרא אם ישראל הם מעל המזל או שמא גם הם מונהגים בכוח המזלות. כאשר לכולי עלמא - אומות העולם מונהגים בכוחות

המזלות אשר ייצר הקב"ה בעולמו. הגמרא במסכת שבת מחשבת אימתי שולט כל מזל ומזל.

מבאר רבנו משה איש האלוקים, שמצרים הלא הונהגה על ידי המזלות, וכשהוציא הקב"ה את בני ישראל, דווקא בשעה שמזלותיהם עמדו להם, בשעה שהמזל היה צריך לשחק להם - השפילם הקב"ה והוציא את בניו מבית עבדים. בערב פסח, בבוקר יום חמישי, שולט מזל **צדק** שכוחו הוא להשפיע עשירות על אומות העולם ודווקא אז עשה הקב"ה שהמצריים ישאלו לבני ישראל את כל עושרם ורכושם, כלי כסף וזהבם ופרטי לבושם. ואילו בחצות ליל, כאשר מזל **מאדים** שהוא מעניק כוח רציחה לאומות העולם, השפילם הקב"ה והרג את כל בכוריהם. ושוב, כאשר מזל **חמה** שלט בעולם ובזכות המזל הזה צריכים המצרים ואומות העולם לקבל שליטה - ביתר הקב"ה את כבלי השליטה והוציא את בני ישראל ממצרים, כשהוא מעלה את בניו למעלה מן המזל ומשפיל את מצרים, אומה המתנהלת על פי מזלותיהם.

אם נצרף בראשי-תיבות את שלושת המזלות הללו, **חמה, מאדים וצדק**, נמצא תיבת **חמ"ץ** ומהאי טעמא אסר הקב"ה עלינו לאכול חמץ בימים הללו, ימי חג המצות בהם אנו חוגגים את יציאתנו ממצרים מבית עבדים, כי אנו נמנעים מהמזלות אשר הנהיגו את המצרים, המזלות אשר נשברו באותו ליל שימורים, הוא הלילה הזה לה' בו הוא העלה אותנו, בניו רחומיו, למעלה מן המזלות.

כוח התורה

אם נלך כעת ונחשב במספר **גודל** את מספר המזלות, **חמה, מאדים וצדק**, נמצא מספר **תתק"ב**. על מספר זה הביא הרה"ק האמרי נועם מדזיקוב ז"ע (מועדים, דרוש לשבת שקלים-משפטים, אות ד), בשם האר"י הקדוש (פני"ח סוף שער חג השבועות, דרוש לט"ו באב) שיש בעולם **תתק"ב** מיני מיתות, וכפי שהדבר נרמז בקרא 'אכן כאדם **תמותון** - שתיבת **תמותון** עולה אף היא למניין הזה של **תתק"ב**. לרמזו על מניין המיתות שיש בעולם. ו**תתק"ב** המיתות הללו הן כל דרכי המיתה של בני אנשא, כאשר ישנה גם מיתה נוספת, היא המיתה ה-**תתק"ג**, 'מיתת נשיקה' השמורה רק לצדיקים ולחסידי עליון הזוכים לכך. ועל כך מסיים הכתוב, **שאכן כאדם תמותון** כל בני אדם נפטרים מן העולם על ידי **תתק"ב** המיתות כמניין **תמותון**,

אולם **ולאחי"ה אלוקים למוות תוצאו** תוצאות בגימטריה **תתק"ג** כי מי שמתעלה מן העולם על ידי נשיקת דביקות בה' האלוקים, הוא זה שאינו נכלל בשאר המיתות, כי במיתה התתק"ג.

ובאלה הימים, ימי ספירת העומר, אנו עוקרים את קליפת המזלות אשר עולות כמניין **תתק"ב** כאמור, שעל ידם באה מיתה לעולם, לא עלינו. על כן נגד מספר זה ונגד כוח זה, אנו סופרים 'שבע שבתות **תמימות**', תיבת **תמימות** עם האותיות, עולה אף היא למספר **תתק"ב**, כי כך, כשאנו סופרים ספירה ומתעלים בימי הספירה, אנו מבטלים את כוח המיתות שיש בעולם, מבטלים את כוח המזלות ועל ידי כן אומות העולם נשברים ונופלים ואילו לכל בני ישראל נהיה אור במושבותיהם. כי על ידי שאנו דבקים בה', חבוקה ודבוקה **בך**, אנו מצליחים לבטל את כל המזלות והמיתות, ועל כן חשבון תיבות **בך מ"ם מיי"ת ימי העומר** עולה אף הוא כמניין **תתק"ב**. וכך, על ידי דביקות ועבודת ה', אנו עוקרים את כל הגזירות והמיתות שיש בעולם.

צאו נא וחישובו שגם תיבות זה **מנפת קורונה** עולה לחשבנא הדין, מספר **תתק"ב** כי בו נרמזות המיתות שבעולם. וכעת, דווקא באלה הימים, על ידי עבודת ה' והתעלות בימי הספירה, יכול נוכל לו, נעקרנו מן העולם ונמשיך על כל בני ישראל חיים של טובה וברכה.

כעת נוכל להבין ביתר שאת את הקדמת התנא לפרק קניין תורה, באומרו **שנו חכמים בלשון המשנה**, תיבת שנו אפשר לפרשה מלשון לימוד וללמד, ואפשר לפרשה מלשון שינוי ולשנות. וחכמנו הקדושים יש להם בזכות כוח תורתם הקדושה כוח לשנות את גזירותיו של הקב"ה. מי מושל בי, צדיק; צדיק גוזר והקב"ה מקיים, הקב"ה גוזר וצדיק מבטל, וכל זאת רק בזכות כוח תורתם אשר בידי הצדיקים. כי בכוח ובזכות **לשון המשנה** אפשר **לשנות** את כל הנגזר, להעביר מעלינו כל גזירה רעה המרחפת חלילה. וכן אנו, כשאנו לומדים תורה ועוסקים בדברי התנאים והאמוראים, רבי שמעון בר יוחאי, רבי מאיר, המהרש"א, הראשונים והאחרונים, תורת הקבלה ותורת החסידות, כל דברי תורה שקיבלנו מרבתינו מאורי הדורות, הרי אנו מקבלים את הכוח והתוקף לשנות את כל הגזירות הרעות ולהביא השפעות טובות מלעילא. מכל ברכתא ושירתא.

כאשר נבואה חשבון ונחשב תיבות **חכמים בלשון משנה** (נחסיר את ה' השימוש שאינה ממוהת התיבות), נמצא, עם הכולל, מספר **תתק"ב**, כמספר המיתות שיש בעולם,

ימשיכו לחיות בנעימים ואילו צעירים משער ישתנו?
הלא עלינו לפשפש ולדקדק במעשינו. אפחד במעשי,
אדאג בכל עת.

האם כל אותם הלוחמים הגדולים ששמו נפשם בכפם
בצעקה גדולה על כך שצריכים לחזור ללמוד ולהתפלל
בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ולפתוח שעריהם, האם
הם פשפשו במעשיהם להבין כבוד בית המדרש מהו?
נלחמים אנשים מלחמת חורמה על החזרה לבית-
המדרש אולם משיחת חולין ודברי הבלים בעת חזרת
הש"ץ או קריאת-התורה, אינם נשמרים ונזהרים. הלא
מי שמדבר אז, ולא משנה אם הוא מצטט שטיקל
מהזהר-הקדוש או שמא הוא מצטט את ההבלים
אשר שמע במכשיר החדשות, הלא הוא מחרף ומגדף,
רחמנא לשייבן. הן יש לערוך חשבון נפש על מה ומדוע
השליכנו הקב"ה מבתי מקדש המעט, הלא רצונו
שניטיב מעשנו, שנספר הליכותינו בבית המדרש.

היו נכונים ליום השלישי. עלינו להתכונן לחג מתן
תורה. להגיע אל החג הגדול מוכנים ועומדים. הבה
ונקבל על עצמנו, יהודים יקרים, שבימים הללו שנותרו
עד כניסת החג, נתבונן בחשבון הנפש ונרבה בלימוד
התורה. הלא את התורה אפשר ללמוד בכל עת ובכל
שעה ובכל מקום שלא יהיה. ואם לתפילה צריכים
מניין, הלא תורה אפשר ללמוד אפילו יחידי ולא עוד
אלא אפילו יחיד שעוסק בתורה, הקב"ה שונה נגדו.
יעזור הקב"ה שנזכה אכן להתכונן כראוי ונזכה ממילא
גם לקבל את התורה הקדושה, מתוך רצון אמיתי
לקבל את התורה. לענות ולאמר - כל אשר דיבר ה'
נעשה וגם נשמע.

ויהא רעווא שאכן בעיני נמי לכם, נתפלל ונקבל
השפעה בענייני גשמיות, הלא רבים הם היהודים
אשר איבדו בימים הללו את מקור פרנסתם. שישפיע
עליהם הקב"ה פרנסה בהרחבה, בכפל כפלים מידו
הרחבה והמלאה. הלא ברור שאין צריך ללמד את ריבון
העולמים, אבינו שבשמים, איכה להיטיב עם בניו, לא
חסרות לו דרכים להשפיע עלינו כל טוב. הלא הוא
חפץ בחיים, חפץ לסייע לנו, אלא צריכים אנו להכין
עצמנו להיות ראויים לכך, או אז יאמר עלינו 'ברוך
שבחר בהם ובמשנתם', ויתהפך מעלינו המזל לטובה,
מעניות לעשירות, מאפילה לאורה, מחולי לבריית
גופא, מקיצור ימים לאריכות ימים, בני ובני בנים מתוך
נחת ושזכה לקדם פני משיח צדקינו מתוך קדושה
וטהרה באלו הגופים בב"א.

כי על ידי שלומדים תורה, זוכים לקבל כוח עליון
ולבטל את כל המיתות ולהרחיק מעלינו כל גזירה רעה.
כי התורה הקדושה היא למעלה מהמספר הזה, התורה
היא זו המחיישה רפואה לאדם (ע"י עירובין נד, א), וכאשר
נצרף תורה לרפואה נמצא מספר התק"ג שהוא
כמניין העולה על מספר המיתות. כי על ידי התורה
הקדושה, תורת חיים, אנו מבטלים את כל המיתות
שיש בעולם ומביאים על כל ישראל חיים של טובה
וברכה, חיים שיש בהם, חיים של טוב ונעימים.

אשר על כן, כעת כאשר אנו נכנסים לקראת יום קבלת
התורה, עלינו לבוא עם קבלה טובה בידנו; לקבל על
עצמנו ללמוד את התורה הקדושה, להחזיק בכוח
המופלא והעצום הזה של לימוד התורה, הן תורה
שבכתב והן תורה שבעל-פה. והלא אפילו בלימוד קבע
של חומש ורש"י, שלא לומר לימוד 'חוק לישראל',
יוצאים ידי חובת לימוד התורה שבכתב ושבעל-פה גם
יחד. כך מקבלים את כוח התורה, הכוח הנשגב אשר
בו אפשר לבטל גזירות רעות ולהביא השפעות טובות.

חשבונה של נפש

מאמינים בני מאמינים אנו ואמונה יש בנו שגזירת
הקורונה שהתרחשה ובאה לעולם, גזרה מרה היא
מלפני מלך חיים אשר רוצה לעורר אותנו. רבים הם
שאינם יודעים לאיזה היקף מגיעה הטרגרדיה הקשה,
אפילו יושבי הגולה, אשר אצלם פשתה הרעה, אינם
יודעים עד היכן דברים מגיעים. אם נחשב חשבון אמיתי
נמצא שבתוך אמוני עם סגולה בארה"ב, בבארא-
פארק ובוויליאמסבורג, במונסי ובליקווד - נפטרו מאז
ימי הפורים ועד עתה, כאלף יהודים, רחמנא ליצלן
ואוי לאוזניים שכך שומעות. מאות יהודים נפטרו בכל
מקום ומקום, נורא נוראות. וזה מלבד כל אלה אשר
עדיין מוטלים על ערש דווי ומצפים לישועה.

הלא צריכים להביא עגלה ערופה על כל הנפטרים
הללו, ודאי שצריך לעשות חשבון הנפש, לפשפש
במעשים ולהבין בשל מה הסער הגדול הזה, בשל
מה ניחתה עלינו הרעה הגדולה הזו. קל ביותר לעזוב
הכל ולברוח, לנסות להוריד את האשמה. טענות
רווחות אומרות שוב ושוב שהחשש לא כה גדול
מאחר ומניין הנפטרים התעצם דווקא אצל יהודים
קשישים. תצילנה אוזניים משמוע. בושתי וגם נכלמתי
לחזור אפילו על דברי הבל ורעות רוח כאלה. וכי למה
אנו ממתנים? החלילה למצב בו הזקנים והישישים

התודה והברכה לידידינו היקר שתתם מהונו את גליין השבוע

הרה"ח ר' שלום יהודה לייב הנדלס הי"ו ביתר עילית

לרגל שמהת הולדת בתו בשעתו"מ

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שיזכה לראות רוב נחת יהודי מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה ולחופה ולמצוות ע"ד התורה והחסידות ובדרך רביה"ק אכ"ר

התודה והברכה לידידינו היקר שהשתתף בהוצאת הגליון

הרה"ח ר' יעקב שליסל הי"ו ירושלים

לרגל אירוסיו בנו הבה"ח שמעון עב"ג

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שיזכה לראות רוב נחת יהודי מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה ולחופה ולמצוות ע"ד התורה והחסידות ובדרך רביה"ק אכ"ר

בית המדרש הגדול דחסידו סאסוב

בנישואות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א קרית ישמח משה

הש"פ

בס"ד

"זמנים ליו"ט שבועות ושבת פ' נשא בצל הקודש"

זמן הדה"נ יו"ט: 7:17
מנחה: 7:45

לאחר תפילת מנחה התקיים

דרשת הכנה לקבלת התורה

מפי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
עריכת ליל יו"ט: 8:57

סעודת ליל יו"ט ושחרית: בחיבל ישיבת נהרדעא

אמירת תיקון ליל שבועות: בביתפ"ד

זמן טבילה במקוה משעה: 3:30

עלות השחר (זמן א'): 3:47

יזכור: לפני שחרית בשעה: 10:00

תפילת שחרית: ברבות 10:15-10:30

קידושא רבא החלבינבחיבל ישיבת נהרדעא: 3:00

מנחה - מיד לאחר הקידוש: בחיבל ישיבת נהרדעא

"זמנים לשבת קודש פ' נשא"

זמן הדה"נ ערב שבת: 7:18

קבלת שבת וזמרים: 7:20

סעודת שבת: בחיבל ישיבת נהרדעא

שחרית שביק: 10:00

קידושא רבא: בביתפ"ד

סעודת שביק: בחיבל ישיבת נהרדעא

מנחה: 7:00

סעודת שלישי'ת בצוותא עם קריאת התנאים והכתובה

עם עריכת השלח ודעיילת החג: 7:20

זמן מוצאי יו"ט (יר"ת): 8:57

רחוב קדושת יו"ט א"ק 2 קרית ישמח משה - גני תקוה

ברכת מזל טוב

צהל ודנו ברון שיר ושבח ברכה נשגב בזה אל מול פני ידידנו באשר נאהלו בעת שמחתו בקול השיר והשבח בכבוד ויקר ליתנו יקר העשייה בנועם הליכות ושמו הטוב בפנינו מהללים אשננו חוש של חסד משוך מתורה ועבודה עליו בהיחוד ומאיר ממנו קול השיר והשבח נפארנו ונהללנו כי כל נאה בכבוד ויקר לו יתנו

שלום יהודה לייב הנדלס

שליט"א - יו"ר קופת קשר של קיימא

לרגל הולדת בתו בשטומ"צ

השפעות מלאו תפנים מעל עליו שית וברכת שמים בהצלחה בכל וענתו ויראה מצאצאיו הרבה נחת בכמות ואיכות על מי מנוחות ובשמחה תמידית לראות חסד ולשמעו בשורות טובות ית לנא ולכל עמו ישראל בכריאת מתוך הרחבה הדעת בנחת רבוב וחמדים יה"ר שנוכה לראות הגאולה בשלימות מן המצוי יחלצנו לעבר ויולכנו קוממיות מורה בנאמנות באבהה

רבה הערכה וידידות

מוסדות סאסוב

זמנים לחג השבועות

מוצאי יו"ט ר"ת	הדלקת נרות	ישמח משה
8:51	7:17	ירושלים
8:54	7:02	ניו יורק
9:30	8:00	לונדון
10:16	8:49	

יו"ל ע"י "מכון נועם אמרים" סאסוב

רח' קדושת יו"ט ז, קרית ישמח משה, גני תקווה

טל: 052-768-8014 | פקס: 03-736-1653

dtsassov@gmail.com

הפצת הדא"ח לזיכוי הרבים - כל הזכויות שמורות ©

מערכת קול סאסוב

תוכן עשיר של דברות קודש וערכונים מהנעשה בחצר הקודש

חדש שלוחה מיוחדת
לשיעורים ועדכונים בלשה"ק
- שלוחה 6 מתפרט ראשי

077-26-111-04

מארה"ב: 1845-375-8752

לקבלת הגליון כל שבוע באימייל שלחו הודעה ל: dtsassov@gmail.com